
PROJEKT BUDOWLANY

NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO:

PRZYWRÓCENIE HISTORYCZNEJ FORMY STOLARKI OKIENNEJ

KOŚCIOŁA Św. TRÓJCY W MŁAWIE

RESTAURACJA ŚCIAN ELEWACJI KOŚCIOŁA Św. TRÓJCY W MŁAWIE

Adres obiektu budowlanego:

ul. Stary Rynek 18

06-500 Mława

Kategoria obiektu budowlanego:

X

Inwestor:

Parafia Rzymskokatolicka

Pw.Św Stanisława BM

ul. Stary Rynek 18

06-500 Mława

TOM II PROJEKTU BUDOWLANEGO:

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY

Projektant – architektura:

mgr inż. arch. Zbigniew STAWSKI, specjalność architektoniczna,

upr. bud. KL-31/97, Świętokrzyska Okręgowa Izba Architektów SW-0070

Sprawdzający – architektura:

mgr inż. arch. Hubert ZALEWSKI, specjalność architektoniczna,

upr. bud. 97/01/OL, Mazowiecka Okręgowa Izba Architektów MA-1046

Program prac konserwatorskich i restauratorskich:

mgr konserwacji dzieł sztuki Andrzej KAROLCZAK

Spis treści:

Spis treści:	2
1. Dane ogólne	3
2. Podstawa formalno-prawna opracowania i zakres opracowania	3
3. Sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego	4
4. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego, opis zabytku sakralnego ...	4
5. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego	4
6. Elementy projektowane	5
7. Program prac konserwatorskich i restauratorskich	7
8. Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia	14
9. Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektów użyteczności publicznej przez osoby niepełnosprawne	14
10. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.	14
11. Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło – nie dotyczy.	14
12. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach	14
13. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem.	14
14. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej.	15
15. Uwagi końcowe	16
16. Spis rysunków	17

OPIS TECHNICZNY

1. Dane ogólne

Adres obiektu budowlanego:	ul. Stary Rynek 18 06-500 Mława
Kategoria obiektu budowlanego	X
Inwestor:	Parafia Rzymskokatolicka Pw. Św. Stanisława BM ul. Stary Rynek 18 06-500 Mława
Projektant - architektura	mgr inż. arch. Zbigniew Stawski
Sprawdzający - architektura	mgr inż. arch. Hubert Zalewski

2. Podstawa formalno-prawna opracowania i zakres opracowania

Przedmiotem inwestycji jest:

- przywrócenie historycznej formy stolarki okiennej kościoła Św. Trójcy w Mławie
- restauracja ścian elewacji kościoła Św Trójcy w Mławie

Inwestycja ma na celu przywrócenie wartości historycznej stolarki okiennej, poprawę parametrów przewodności cieplnej, docelowo poprawiając komfort cieplny oraz zmniejszając koszty ogrzewania obiektu w okresie występowania niskich temperatur.

Budynek kościoła objęty inwestycją jest obecnie użytkowany jako miejsce kultu religijnego, a przedmiotowa inwestycja nie wpłynie na zmianę sposobu jego użytkowania, jedynie poprawi walory użytkowe z uwagi na ograniczenie strat ciepła, oraz przywróci walory historyczne z uwagi na możliwie wierne odtworzenie stolarki okiennej.

Przewidywana inwestycja obejmować będzie:

- Przywrócenie historycznej formy stolarki okiennej kościoła Św. Trójcy w Mławie
 - Restaurację ścian elewacji Kościoła Św. Trójcy w Mławie
-

3. Sposób użytkowania oraz program użytkowy obiektu budowlanego

Wg zamieszczonego projektu zagospodarowania terenu.

Przedmiotowy budynek usytuowany jest na działce 694 w miejscowości Mława i jest użytkowany jako miejsce kultu religijnego.

Wody opadowe z budynku zostaną odprowadzone na teren Inwestora (bez zmian).

Wpływ oddziaływania projektowanej inwestycji:

Inwestycja będąca przedmiotem niniejszego opracowania nie będzie miała negatywnego wpływu na ewentualną zabudowę sąsiednich działek. Ponadto, inwestycja nie narusza w żaden sposób interesów osób trzecich.

4. Układ przestrzenny oraz forma architektoniczna obiektu budowlanego, opis zabytku sakralnego

Kościół pw. Świętej Trójcy został wzniesiony w 1477 roku w stylu późnogotyckim jako jednonawowa budowla. Kościół spłonął w 1692 roku, jego odbudowa nastąpiła w latach 1712-1713. Kolejna przebudowa miała miejsce w latach 1882-1886. Zmienił się wówczas styl budowli z późnogotyckiego na neobarokowy. W czasie II wojny światowej świątynia została zbombardowana. Po wojnie odbudowana.

Po wojnie świątynia została odnowiona, a w latach 1952-1954 została polichromowana przez Władysława Drapiewskiego z Pelpina. W latach osiemdziesiątych powstała też nowa dzwonnica z 4 dzwonami: św. Wojciecha, św. Stanisława, św. Wawrzyńca, Jana Pawła II.

Jedynie widoczne elementy, które odnieść można do tej pierwszej budowli, to ściana tęczowa między prezbiterium a nawą główną oraz fragment okna (obecnie witraż) w tylnej ścianie prezbiterium. Współcześnie kościół jest otynkowany, wznoszą się nad nim dwie wieże. We wnętrzu znajduje się 6 ołtarzy: Świętej Trójcy (główny), Matki Boskiej Częstochowskiej, soborowy, Matki Bożej Nieustającej Pomocy, Świętego Krzyża i Miłosierdzia Bożego.

Dobudowano też nowy fronton ujęty dwiema wysokimi wieżycami, zwieńczony cebulastymi hełmami. Od strony prezbiterium dobudowano zakrystię, a nad nią skarbiec.

5. Charakterystyczne parametry obiektu budowlanego

Wymiary budynku w planie: 50,34 x 24,22 m

- Powierzchnia zabudowy: ok. 1021 m²
- Szerokość elewacji frontowej: 24,22 m
- Wysokość kalenicy nad poziomem terenu – najwyższy punkt, wieże kościoła – h=26,10m
- wysokość nawy głównej kościoła – ok. 9 m
- wysokość budynku do szczytu dachu nawy głównej – ok 12,82 m
- szacowana kubatura budynku brutto - 17 962 m³
- 0,00 =153,20m.n.p.m. - istniejący

Uwaga: podana powyżej kubatura nie odpowiada kubaturze pomieszczeń do gromadzenia wiernych w kościele. Wysokości pomieszczeń oszacowano na ok 9m

Instalacje w budynku – istniejące, nie podlegają przebudowie:

- Instalacja elektryczna: istniejąca
 - Wodociągowa: istniejąca
 - Odprowadzenie ścieków sanitarnych: istniejące
-

-
- C.O.: piec na olej opałowy zlokalizowany w kruchcie pod południową wieżą kościoła
 - Wentylacja: istniejąca grawitacyjna
 - Instalacja odgromowa istniejąca
 - Woda opadowa z dachu budynku: odprowadzana rynnami spustowymi do dołów chłonnych

6. Elementy projektowane

Okna

Projektuje się okna trzy szybowe w ramach drewnianych, z uchylnymi naświetlami (część wyokrąglona okien naw głównych).

Materiał:

Drewno: modrzewiowe
Kolor: biel antyczna RAL 9016

Charakterystyka przekroju okien:

Okna duże: 4/18/4/18/4 (grubości szyb/szprosów)
Pozostałe okna: 6/16/6/16/6 (grubości szyb/szprosów)
Napęd uchylnych naświetli: elektryczny ze sterowaniem (poza zakresem opracowania)
Część uchylna okien: część górna, wyokrąglona, obrót płaszczyzny do wnętrza kościoła o kąt około 15 stopni względem osi obrotu, jaką wyznacza prosta wyznaczona poprzez część wspólną części dolnej okna – prostokątnej i górnej okna – wyokrąglonej.

Analizując materiały źródłowe (dokumentację fotograficzną), geometrię okien głównych odtwarzamy na podstawie zachowanej dokumentacji fotograficznej. Pozostałe okna projektujemy poprzez analogię. Kolor projektowanej stolarki okiennej – kolor biały – na podstawie dokumentacji fotograficznej.

UWAGA:

- Nadrzędnymi wytycznymi jest część opracowania w zakresie prac konserwatorskich
 - Istniejące przeszklenia witrażowe przewidziane są do demontażu
 - Nie przewiduje się ponownego montażu przeszkleń witrażowych
 - Zdemontowane, wtórne przeszklenia witrażowe należy zmagazynować w bezpiecznym miejscu, chronić przed wpływami atmosferycznymi i znacznymi różnicami temperatur
 - Przeszklenia witrażowe należy przechowywać na stojąco na podkładkach drewnianych stosując przekładki
 - Przeszkleń witrażowych nie magazynować w stosach
 - Przed demontażem przeszkleń witrażowych należy wykonać ich dokumentację fotograficzną i zarchiwizować
 - Okna znajdujące się w glifach okiennych, zawierających polichromie należy demontować od zewnątrz, co zapobiegnie potencjalnym zniszczeniom elementów polichromii
 - Istniejące stalowe ramy okienne należy wyciąć z substancji muru
 - Z uwagi na rozbieżności geometryczne poszczególnych otworów okiennych oraz okien istniejących, zaleca się wykonanie poszczególnych okien indywidualnie, to znaczy, po wykonaniu pomiarów z natury
 - Przed wykonaniem stolarki okiennej, zobowiązuje się Wykonawcę do wykonania pomiarów sprawdzających wszystkich otworów okiennych i ewentualnej korekty wymiarów przywołanych w inwentaryzacji
 - Zaleca się wykonanie pomiarów sprawdzających geometrię otworów po usunięciu istniejącej stolarki okiennej
-

-
- Z uwagi na konieczność częściowego rozkucia gzymsów okapnikowych od strony zewnętrznej kościoła, należy odtworzyć je po wykonaniu montażu okien
 - Przed rozkuciem gzymsów okapnikowych wykonać odciski ich przekroju (np. gipsowe) i zinwentaryzować w celu późniejszego ich odtworzenia
 - Montaż okien wykonać w sposób szczelny (tzn. należy wykonać uszczelnienie w postaci pianki rozprężnej na styku rama okna – mur ceglany)

Parapety zewnętrzne:

- do prac konserwacyjnych wg programu konserwatorskiego. Materiał: blacha miedziana

Parapety wewnętrzne:

- istniejące do usunięcia. Projektuje się parapety kamienne. Materiał: granit. Kolor: szary (dobór koloru na etapie wykonania parapetów). Parapety o grubości 3,0cm, wystające poza obrys ściany na długość około 5,0 cm, z naciętym kapinosem, krawędź wyokrąglona ćwierćwałkiem o promieniu około 1,5cm. Cięcie krawędzi prostopadłe do płaszczyzny parapetów. Parapety należy wkuć w gładź okienną na głębokość około 5,0 cm. Mocowanie parapetu: na klej z dodatkowym zakotwieniem w murze w postaci co najmniej dwóch kotew stalowych w postaci prętów stalowych o przekroju nie mniejszym niż $\phi 16$ (przekrój $2,01\text{cm}^2$), ze stali A0 lub S235. Kotwy wklejać w mur ceglany na głębokość nie mniejszą niż 10cm w połowie grubości ściany. Oś łącząca kotwy zorientowana równolegle do osi ściany
- Parapety wykonać dla każdego otworu okiennego indywidualnie po wcześniejszych pomiarach z natury

Orynnowanie:

- Do prac konserwacyjnych

Tynk zewnętrzny

- wg programu konserwatorskiego

Malowanie i kolorystyka

- technologia wykonania wg programu konserwatorskiego
- Źródło kolorystyki elewacji: „Projekt budowlany kolorystyki kościoła Św. Trójcy w Mławie opracowany przez mgr inż. arch. Monikę Moszczyńską w sierpniu 2009 roku.
- Istniejące malowanie elewacji kościoła (według przywołanego źródła kolorystyki malowania kościoła) – kolory z palety firmy Remmers o symbolach:

Kolor 1: 04-5 Goldbraun

Kolor 2: 01-6 Goldgraun

Kolor 3: 25-4 Grauliv

7. Program prac konserwatorskich i restauratorskich

PODSTAWY MERYTORYCZNE OPRACOWANIA

Ocena stanu zachowania i przyczyn zniszczeń, przygotowana w oparciu o wizję lokalną poszczególnych partii ścian elewacji budynku Kościoła dokonana w dniu 20.09.2023 roku. Oględziny konserwatorskie na podstawie, których oceniono stan zachowania poszczególnych partii ścian elewacji Kościoła.

Dokumentacja fotograficzna istniejącego stanu zachowania wykonana dla potrzeb niniejszego opracowania, 20.09.2023 r.

STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ WYPRAW TYNKARSKICH ELEWACJI

Wyprawy tynkarskie wieży korpusu kościoła charakteryzują się złym stanem technicznym. Na ścianach elewacji występują wyprawy wapienne i wapienno-cementowe, a w obrębie cokoła także wyprawy cementowo-wapienne i cementowe, wszystkie pokryte powłokami malarskimi. Zwraca uwagę szczególnie zaawansowana degradacja struktury wypraw tynkarskich w dolnych partiach ścian oraz w miejscach podlegających bezpośredniemu intensywnemu oddziaływaniu opadów atmosferycznych.

W strefie cokołowej widoczne są uszkodzenia powstałe na skutek kapilarnej migracji wody, zasolenia i dezintegracji granularnej struktury tynku. Wyprawy tynkarskie miejscami rozwarstwiają się, osypują i fragmentami odpadają. Zniszczenia występują lokalnie także ponad pasem cokołu w obrębie nowych cementowych tynków wykonanych w czasie naprawy elewacji.

Proces destrukcji tynków na płaszczyznach poszczególnych ścian jest zróżnicowany. W miejscach bezpośredniego i wzmożonego oddziaływania wody opadowej widoczne są wylugowania powierzchni, spękania, odspojenia, rozwarstwienia oraz miejscowe ubytki wypraw tynkarskich w obrębie płaszczyzn, profili i krawędzi detali architektonicznych.

Zniszczenia mają także związek z funkcjonującymi przez dłuższy czas wadliwymi obróbkami blacharskimi. Zły stan techniczny obróbek blacharskich, odkształcenia i nieszczelności rynien oraz niedrożność rur spustowych skutkowały zawilgoceniem i zakażeniem mikrobiologicznym tynków. W tych miejscach: widoczne są szare zaplamienia i zacieki.

W czasie użytkowania budynku kościoła powstały w dolnej strefie ścian mechaniczne uszkodzenia wypraw tynkarskich, wykruszenia, obicia, zadrapania naroży i krawędzi.

Na ścianach mocowano także dodatkowe instalacje zewnętrzne. Elementy metalowe korodują, produkty korozji powodują nieestetyczne przebarwienia wypraw tynkarskich i warstw malarskich.

Stopień degradacji wypraw tynkarskich wskazuje na konieczność podjęcia prac konserwatorskich i restauratorskich, które trwale zahamują procesy niszczące i przywrócą elewacji kościoła odpowiednie właściwości techniczne i walory estetyczne.

STAN ZACHOWANIA DETALI ARCHITEKTONICZNYCH ELEWACJI

Detale architektoniczne ścian elewacji kościoła wykonane zostały metodą narzutu oraz ciągnięcia wzorników form z zastosowaniem konstrukcji prowadzących i pomocniczych. Powierzchnie wypraw tynkarskich detali pokrywają zabrudzone powłoki malarskie wykazujące zmiany destrukcyjne w postaci pęknięć i złuszczeń warstwy farby. W miejscach narażonych na bezpośrednie oddziaływanie opadów atmosferycznych powierzchnia wypraw tynkarskich charakteryzuje się znacznymi wylugowaniami płaszczyzn, krawędzi i naroży. Występują zniszczenia strukturalne w postaci spękań, odspojień i powierzchniowych rozwarstwień oraz lokalnych małych i głębszych ubytków. W obrębie uszkodzeń powierzchni i struktury tynku rozwinęły się kolonie grzybów, porosty i zieleńce widoczne w formie szarych plam i zacieków.

Uszkodzenia warstw technologicznych złożonej formy elementów architektonicznych funkcjonujących na płaszczyznach ścian elewacji i determinują podjęcie prac konserwatorskich skutecznie i trwale ograniczających procesy inicjujące destrukcję.

STAN ZACHOWANIA WARSTW MALARSKICH

Na powierzchni ścian kościoła; płaszczyzny wypraw tynkarskich, zróżnicowanej powierzchni detali architektonicznych i sztukaterii pokrywają warstwy farb organicznych– syntetycznych. Powłoki malarskie cechuje zaawansowana degradacja spoiwa, tendencja do spękań oraz odpajania się i lokalnego pudrowania. Znaczne zniszczenia warstw malarskich występują szczególnie w miejscach, w których utrzymuje się duże zawilgocenie wypraw tynkarskich. Przyczynę stanowi kondensacja wilgoci pod warstwą zbitych strukturalnie, szczelnych tynków cementowych, pokrytych powłokami farb syntetycznych o bardzo małej paroprzepuszczalności. Całkowita degradacja warstw malarskich charakteryzuje miejsca narażone na podsiąkanie kapilarne, zaciekanie wody opadowej i lokalnie zamakanie poziomych płaszczyzn tynków.

STOLARKA OKIENNA

Stan techniczny oraz współczesna forma stolarki okiennej kościoła determinuje do wymiany poszczególnych metalowych egzemplarzy okien na wykonane w oparciu o archiwalne materiały

źródłowe, pozwalające przywrócić stolarce właściwą historycznie estetykę oraz odpowiednie funkcje użytkowe.

OBRÓBKI BLACHARSKIE

Niezadowalający stan techniczny obróbek blacharskich, deformacje elementów, pęknięcia i korozja mocowań spowodowały utratę właściwych funkcji zabezpieczających i w następstwie konieczność wykonania niezbędnych napraw.

ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE

Głównym założeniem konserwatorskim projektu restauracji elewacji kościoła św. Trójcy w Mławie jest przywrócenie stolarce okiennej formy historycznej i wyeliminowanie przyczyn oraz skutków degradacji wypraw tynkarskich i powłok malarskich.

Projekt konserwatorski zakłada zahamowanie procesów degradacji technologicznych warstw wypraw tynkarskich poprzez zastosowanie współczesnych technologii konserwatorskich i właściwych materiałów zapewniających trwałość prac i skuteczność zabiegów remontowo- konserwatorskich.

Stan zachowania obliguje do wykonania zabiegów usuwania wtórnych nawarstwień, ustabilizowania parametrów technicznych struktury tynków, uzupełnienia ubytków i rekonstrukcji uszkodzonych partii wypraw tynkarskich w celu przywrócenia poszczególnych partiom elewacji Kościoła poddanym działaniom konserwatorskim cech użytkowych i historycznych walorów estetycznych.

ZESTAWIENIE ROBÓT BUDOWLANYCH I KONSERWATORSKICH PROGRAM PRAC REMONTOWO - KONSERWATORSKICH PRACE KONSERWATORSKIE PRZY TYNKACH ELEWACJI

Dezynfekcja powierzchni tynków w miejscach zakażenia mikrobiologicznego preparatem biobójczym Sikagard 715 W - zniszczenie mikroflory w strukturze tynków i cegieł.

Mechaniczne usunięcie zdegradowanych partii wypraw tynkarskich ścian, fragmentów odspojonych, rozwarstwionych i spękanych oraz niewłaściwych uzupełnień zaprawami cementowymi.

Skucie starych, zdeintegrowanych strukturalnie, zawilgoconych i zasolonych tynków w strefie cokołowej ; usunięcie zdegradowanych spoin do głębokości ok. 2 cm.

Oczyszczenie powierzchni murów strefie cokołowej, fluatowanie preparatem KEIM Fluat-10 / Ätzflüssigkeit®/;

Ustabilizowanie istniejących wypraw tynkarskich, wzmocnienie struktury preparatem krzemianowym, np. KEIM Fassadengrund.

Wykonanie tynków renowacyjnych zgodnych z normami i posiadających certyfikat WTA;

- obrzutka 50% powierzchni - Porosan®-Trass-Zementputz, zaprawa trasowo-cementowa

- warstwa wyrównawcza - Porosan®-Ausgleichsputz-NP; tynk podkładowy w systemie tynków renowacyjnych WTA,

- warstwa wierzchnia - Porosan®-Trass-Sanierputz-NP.; zaprawa renowacyjna w systemie tynków renowacyjnych WTA,

Naprawa spękań statycznych, wypełnienie szczelin metodą iniekcji niekurczliwą, tiksotropową dwukomponentową zaprawą Stati-CAL® 30N oraz wprowadzenie w bruzdy ściąg STATI-bar o przekroju śrubowym i wysokiej wytrzymałości.

Naprawa głębokich spękań wypraw tynkarskich zaprawą cementowo-wapienną z dodatkiem niewielkiej ilości substancji organicznych i włókien zbrojeniowych KEIM Universalputz, z dodatkowym wzmocnieniem uzupełnień siatką pancerną z włókna węglowego.

Naprawa płytkich spękań wypraw tynkarskich zaprawą cementowo-wapienną z dodatkiem niewielkiej ilości substancji organicznych i włókien zbrojeniowych KEIM Universalputz-Fein.

Uzupełnienie dużych ubytków warstwy wypraw tynkarskich zaprawą wapienną KEIM NHL-KP 3.0 Uzupełnieniem małych ubytków i odtworzenie powierzchni wypraw tynkarskich zgodnie z wymaganą fakturą, drobnoziarnistą zaprawą wapienną KEIM NHL-KP 0.6.

Zabezpieczenie wypraw tynkarskich w miejscach szczególnie narażonych na opady atmosferyczne, hydrofobizacja preparatem KEIM Silangrund.

Wykonanie powłok malarskich powierzchni wypraw tynkarskich ścian zewnętrznych farbą krzemianową, np. KEIM Soldalit, malowanie zgodnie z projektowaną kolorystyką.

PRACE KONSERWATORSKIE PRZY DETALACH ARCHITEKTONICZNYCH ELEWACJI

Oczyszczenie powierzchni detali architektonicznych z zabrudzeń i wtórnych nawarstwień technologicznych, pozostałości starych powłok malarskich i zapraw hydraulicznych.

Dezynfekcja powierzchni tynków w miejscach zakażenia mikrobiologicznego preparatem biobójczym Sikagard 715 W - zniszczenie mikroflory w strukturze w strukturze wypraw tynkarskich.

Usunięcie mechaniczne zdegradowanych wypraw tynkarskich detali architektonicznych, fragmentów odspojonych, części rozwarstwionych i spękanych oraz niewłaściwych profili wtórnych uzupełnień z zapraw cementowych.

Wzmocnienie zdeintegrowanych strukturalnie wypraw wapiennych i wapienno cementowych, zachowanych form dekoracji architektonicznej, impregnacja preparatem krzemianowym KEIM SpezialFixativ.

Uzupełnienie głębokich spękań wypraw tynkarskich gzymsów, obramień okien i drzwi zaprawą wapienno cementową KEIM Universalputz zbrojoną mikro włóknami węglowymi.

Uzupełnienie drobnych rys i spękań wypraw tynkarskich gzymsów, obramień okien i drzwi r zaprawą wapienno cementową KEIM Universalputz-Fein zbrojoną mikro włóknami węglowymi.

Uzupełnienie małych ubytków formy gzymsów, obramień okien i drzwi zaprawą wapienną KEIM NHL-KP 0,6.

Przygotowanie konstrukcji pomocniczych i prowadzących oraz wzorników formy do rekonstrukcji metodą ciągnioną gzymsów, obramień okien i drzwi.

Rekonstrukcja metodą ciągnioną dużych ubytków gzymsów, obramień okien i drzwi przy użyciu zaprawy wapiennej NHL-KP 3.0.

Odtworzenie metodą ciągnioną powierzchni wypraw tynkarskich gzymsów, obramień okien i drzwi drobnoziarnistą zaprawą wapienną NHL-KP 0,6 lub KEIM Turado 0,3.

Zabezpieczenie wypraw tynkarskich detali architektonicznych przed nadmiernym wpływem opadów atmosferycznych, hydrofobizacja preparatem KEIM Silangrund,

Wykonanie powłok malarskich powierzchni wypraw tynkarskich farbą krzemianową, np. KEIM Soldalit, malowanie zgodnie z projektowaną kolorystyką.

PRACE PRZY WARSTWACH MALARSKICH ELEWACJI

Wykonanie powłok malarskich, warstw podkładowych i wierzchnich zgodnie z projektowaną kolorystyką: farby żolowo-krzemianowe KEIM Soldalit-Grob i KEIM Soldalit-ME

Prace konserwatorskie obejmujące całą powierzchnię wypraw tynkarskich dopuszczają możliwość skorygowania kolorystyki poprzez wyodrębnienie formy dekoracji malarskich ścian i detalu architektonicznego.

PRACE KONSERWATORSKIE PRZY ODTWORZENIU STOLARKI OKIENNEJ

Program konserwacji stolarki okiennej zakłada, odtworzenie stolarki okiennej na podstawie archiwalnych materiałów źródłowych. Z uwagi na brak wystarczającej ilości materiałów źródłowych brak możliwości brak jest możliwości jednoznacznego stwierdzenia historycznego koloru stolarki okiennej. Z uwagi na powyższe proponuje się kolor biały (biel antyczna).

Demontaż metalowych ram i ościeży wewnętrznego szklenia witrażowego.

Demontaż metalowych skrzydeł i ościeżnic zewnętrznej stolarki okiennej.

Wykonanie drewnianej stolarki okiennej zgodnie z projektem.

Montaż stolarki

PRACE PRZY OBRÓBKACH BLACHARSKICH

Wykonanie prac w zakresie naprawy orynnowania i obróbek blacharskich powinny poprzedzać zabiegi dotyczące restauracji wypraw tynkarskich w obrębie pokryć dekarских.

Wszystkie stare obróbki blacharskie i orynnowanie należy poddać konserwacji zgodnie z instrukcją i technologią branżową.

PRACE KONSERWATORSKIE PRZY ELEMENTACH METALOWYCH

Należy oczyścić powierzchnię elementów metalowych ze starych odspajających się warstw farby olejnej oraz produktów korozji, mechanicznie przy użyciu szczotek drucianych i skrobaków.

Usunąć pozostałości powłoki starej farby olejnej przy zastosowaniu preparatów chemicznych, np. pasty Coverax.

Zrekonstruować zgodnie z technologią i uzupełnić ubytki ozdobnych detali. Następnie zabezpieczyć antykorozyjnie powierzchnię z użyciem inhibitorów korozji, wykonać końcowe powłoki zabezpieczające i dekoracyjne zgodnie z ustaloną kolorystyką.

8. Opinia geotechniczna oraz informacja o sposobie posadowienia

- Nie dotyczy. Zakres prac ogranicza się do wymiany okien oraz restauracji elewacji

9. Opis zapewnienia niezbędnych warunków do korzystania z obiektów użyteczności publicznej przez osoby niepełnosprawne

Wejście do kościoła znajduje się na poziomie terenu, nie istnieją bariery architektoniczne dla osób niepełnosprawnych i poruszających się na wózku inwalidzkim.

10. Parametry techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie.

Planowana inwestycja nie zmienia parametrów technicznych budynku kościoła.

11. Analiza technicznych, środowiskowych i ekonomicznych możliwości realizacji wysoce wydajnych systemów alternatywnych zaopatrzenia w energię i ciepło – nie dotyczy.

Stolarka okienna została zaprojektowana zgodnie z wymaganiami izolacyjności cieplnej i innymi wymaganiami związanymi z oszczędnością energii.

Maksymalny współczynnik przenikania dla okien zewnętrznych: $0,90 \text{ W(m}^2\text{*K)}$

12. Analiza technicznych i ekonomicznych możliwości wykorzystania urządzeń, które automatycznie regulują temperaturę oddzielnie w poszczególnych pomieszczeniach.

Nie dotyczy. Zostaną wykorzystane istniejące urządzenia.

13. Informacje o zasadniczych elementach wyposażenia budowlano-instalacyjnego, zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem.

Nie dotyczy. Zostaną wykorzystane istniejące elementy.

14. Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej.

Investycja polegająca na: przywróceniu historycznej formy stolarki okiennej oraz restauracji ścian elewacji kościoła Sw. Trójcy w Mławie nie zmienia warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu.

- Droga Pożarowa: Budynek kościoła jest zlokalizowany w odległości od 10 do 13,5 m od drogi publicznej ul Stary Rynek, jest zapewniony dostęp dla wozów bojowych straży pożarnej
 - Woda do zewnętrznego gaszenia pożaru: istniejący hydrant został oznaczony na mapie do celów projektowych
 - Kategoria zagrożenia ludzi – ZL III
 - Klasa odporności ogniowej – „B”
 - Wymagane klasy odporności ogniowej elementów budynku:
 - Główna konstrukcja nośna – R120
 - Konstrukcja dachu – R30
 - Ściana zewnętrzna – REI60
 - Strop – REI60
 - ściana wewnętrzna – EI30
 - przekrycie dachu – RE30
 - Elementy budynku, w tym projektowane okna powinny być wykonane z materiałów nie rozprzestrzeniających ognia (NRO).
-

15. Uwagi końcowe

- Bezwzględnie zachować staranność i ostrożność podczas wykonywania robót.
- Materiały użyte do budowy powinny posiadać atesty, aprobaty techniczne lub pozytywne oceny Państwowego Zakładu Higieny.
- Wszystkie rozwiązania techniczne związane z określoną technologią należy wykonać dokładnie wg wytycznych i zaleceń producenta.
- Wszystkie zastrzeżone nazwy i znaki towarowe należą do ich prawnych właścicieli i zostały wykorzystane wyłącznie w celach informacyjnych;
- Wymienione w projekcie materiały i technologie mogą być zamienione na inne przy zachowaniu tych samych parametrów technicznych i jakościowych
- Wszelkie roboty budowlane i montażowe należy prowadzić pod nadzorem osób uprawnionych, zgodnie z obowiązującymi normami, przepisami oraz zasadami BHP.
- Wszelkie niejasności w dokumentacji projektowej jak również trudności w realizacji założeń projektowych na etapie robót budowlanych konsultować z projektantem.

Projekt budowlany opracowano na podstawie obowiązujących przepisów i wykazu polskich norm zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. 2022 Poz. 1225).

Sprawdzający

mgr inż. arch. Hubert Zalewski
upr. bud. nr. 97/01/OL

Projektant

mgr inż. arch. Zbigniew Stawski
upr. bud. nr. KL-31/97

opracował:

mgr inż. arch. Tomasz Jerzy Zieliński

16. Spis rysunków

L.P.	Opis	numer rysunku	skala
1.	Elewacja wschodnia	A-1	1:100
2.	Elewacja zachodnia	A-2	1:100
3.	Elewacje północna	A-3	1:200
4.	Elewacje południowa	A-4	1:200
5.	Okna cz. 1	A-5	1:25
6.	Okna cz.2	A-6	1:25
7.	Okna cz.3	A-7	1:25
